

Sygn. akt IX Pz 110/16

POSTANOWIENIE

Dnia 09 czerwca 2016r

Sąd Okręgowy w Gliwicach- Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Mariola Łącka /spr/

Sędziowie: SSO Iwona Nowak

SSO Maria Olszowska

Protokolant: Dagmara Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. K.**

przeciwko Gimnazjum (...) w R.

o wynagrodzenie

na skutek zażalenia pozwanego Gimnazjum (...) w R.

na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rybniku

z dnia 21 marca 2016 r. sygn. akt V P 542/15

p o s t a n a w i a: **oddalić zażalenie**

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Iwona Nowak SSO Mariola Łącka SSO Maria Olszowska

UZASADNIENIE

Powódka G. K. pozwem z dnia 17.08.2015r. wniesionym przeciwko Gimnazjum (...) w R. domagała się zasądzenia na jej rzecz 6.240 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tytułem wynagrodzenia za pracę podnosząc w uzasadnieniu pozwu, że pracodawca wynagrodzenie zasadnicze wypłacał jej w stawce niższej niż obowiązujące minimalne wynagrodzenie od 2012r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. Podniósł, że powódka otrzymała wynagrodzenie w należytym wysokości przekraczającej wysokość minimalnego wynagrodzenia, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami w skład wynagrodzenia minimalnego wchodzi również dodatek za usługę lat.

Sąd Rejonowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rybniku wyrokiem z dnia 21.03.2016r. sygn. akt V P 542/15 oddalił powództwo i odstąpił od obciążenia powódki kosztami procesu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji wskazał, że obciążanie powódki kosztami postępowania pozostawałoby w sprzeczności z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego zważywszy na

charakter zgłoszonego roszczenia i subiektywne przekonanie powódki o zasadności jej żądania oraz jej sytuację majątkową.

Dlatego w ocenie Sądu Rejonowego zachodzi tu szczególnie uzasadniony wypadek z art.102 kpc i odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu.

Zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu złożyła strona pozwana i wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił naruszenie art.102 kpc poprzez jego zastosowanie mimo braku podstaw, naruszenie art.98 par.1 kpc poprzez jego niezastosowanie mimo istnienia ku temu podstaw, naruszenia przepisów par.11 ust.1 pkt.2 w zw. z par.6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w związku z par.22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz.1805).

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, że nie zachodzi w niniejszej sprawie żadna szczególna okoliczność uzasadniająca nieobciążanie kosztami procesu powódki mając na względzie także ich wysokość.

Powódka bowiem знаła stanowisko pozwanej co do roszczenia i dysponowała obszernymi wyjaśnieniami a mimo to podjęła ryzyko procesu.

Niekorzystna sytuacja ekonomiczna strony zdaniem skarżącego w świetle orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 08.12.2011r. IV Cz 111/11 nie stanowi podstawy do zwolnienia na podstawie art.102 kpc z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi.

Podkreślono również w zażaleniu , że powódka na takie okoliczności się nie powoływała a ma stabilne zatrudnienie, za które otrzymuje wynagrodzenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie. Nie zachodzą zarzucane uchybienia.

Przede wszystkim trzeba podnieść, że ocena Sądu, czy zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek z art.102 kpc ma charakter dyskrecyjny i jest oparta na swobodnym uznaniu kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności w rozpoznawanej sprawie, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona przez Sąd odwoławczy tylko wtedy , gdy jest rażąco niesprawiedliwa (orzeczenie S.N. z 27.04.2012r V C 2/12 i 1.12.2011r. I C 26/11).

Sąd I instancji w ocenie Sądu Okręgowego zasadnie uznał, że za zastosowaniem wobec powódki dobrodziejstwa przewidzianego w art.102 kpc przemawia charakter sprawy (o wynagrodzenie za pracę) i subiektywne przekonanie powódki o zasadności swojego roszczenia.

Fakt, że powódka znała stanowisko pozwanej i jej argumenty w sytuacji, gdy działała bez zawodowego pełnomocnika nie uzasadnia braku możliwości zastosowania art.102 kpc.

Powódka miała prawo domagać się by jej spór z pracodawcą rozstrzygnął Sąd Pracy i ocenił, czy pracodawca prawidłowo oblicza jej wynagrodzenie za pracę.

Gdyby uznać za prawidłowe twierdzenia strony pozwanej, że powódka wobec odmowy nadpłaty wynagrodzenia nie powinna decydować się na proces to oznaczałoby to faktyczne zamknięcie osobom o mniejszych możliwościach finansowych prawa do Sądu.

Chybione są też zarzuty skarżącego co do sytuacji finansowej powódki i nie powoływania się przez nią na te okoliczności.

Z dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych powódki, które stanowią dowód w sprawie wynika, że utrzymuje się z pracy woźnej w szkole i jej wynagrodzenie brutto od 1.01.2016r. wynosi 2.136 zł. Z tych dochodów ponosi w części koszty utrzymania mieszkania a więc netto na utrzymanie pozostaje jej minimalna kwota.

Pozwany zaś korzysta z pomocy prawnej radcy prawnego z Biura Radców Prawnych Urzędu Miasta w R. czyli organu prowadzącego szkołę.

Zatem słusznie Sąd Rejonowy uznał, że w tych okolicznościach uwzględniając zasady współżycia społecznego zasada słuszności winna mieć prymat nad zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

Dlatego też Sąd na mocy art.385 kpc w związku z art.397 par.2 kpc oddalił zażalenie jako bezzasadne.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Iwona Nowak SSO Mariola Łącka SSO Maria Olszowska